

ข้อเรียกร้องแรงงานนอกระบบต่อคณะกรรมการการแรงงาน สภาผู้แทนราษฎร

วันที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๕

สืบเนื่องจากวันที่ ๑๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ มูลนิธิเพื่อการพัฒนาแรงงานและอาชีพ สมาพันธ์แรงงานนอกระบบ ประเทศไทย และมูลนิธิฟรีดริค เอแบร์ท ได้จัดเวทีเสวนาสาธารณะ เรื่อง วิกฤตข้าวของแพง ค่าแรงต่ำ : แรงงานนอกระบบจะก้าวพ้นอย่างไร ? ณ ห้องบอลรูม โรงแรมเซนจูรี พาร์ค ซึ่งมีผู้เข้าร่วมจำนวน ๑๐๗ คน ประกอบด้วย ตัวแทนจากสมาคมเครือข่ายแรงงานนอกระบบ (ประเทศไทย) ที่เป็นผู้ทำการผลิตที่บ้านจากทั้งกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด เครือข่ายลูกจ้างทำงานบ้านในประเทศไทย สหพันธ์ผู้ค้าหาบเร่แผงลอยกรุงเทพมหานคร สมาคมผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างแห่งประเทศไทย กลุ่มหมอนวดแผนโบราณ คนเก็บของเก่า แรงงานในระบบ นักวิชาการ พรรคการเมือง องค์กรภาคประชาสังคม และสื่อมวลชน โดยมีข้อสรุปจากการเสวนาที่สำคัญ คือ

- แรงงานนอกระบบหลายคนไม่มีงานและรายได้ ต้องขายทรัพย์สินที่มีอยู่ และแบกรับต้นทุนในการประกอบอาชีพ ที่มีราคาสูงขึ้น อาทิ ต้นทุนวัตถุดิบ การเดินทาง การขนส่ง ค่าน้ำ-ค่าไฟ รวมถึงค่าแรงในทางกลับกันราคาสินค้าและค่าแรงของแรงงานนอกระบบกลับไม่สามารถขึ้นได้
- ช่วงโควิด-๑๙ ลูกจ้างทำงานบ้านมีทั้งถูกเลิกจ้าง และถูกลดชั่วโมงการทำงาน โดยไม่ได้รับเงินชดเชยจากการถูกเลิกจ้าง และสิทธิประกันการว่างงาน เพราะไม่ได้เป็นผู้ประกันตนมาตรา ๓๓
- กรุงเทพฯ มีผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างที่ขึ้นทะเบียนประมาณ ๑.๓ แสนคัน และยังไม่ขึ้นทะเบียนอยู่ราว ๆ ๒ แสนคัน ความท้าทายของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้าง คือ การเข้ามาของแพลตฟอร์มซึ่งทำให้คนที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนสามารถขับรับส่งผู้โดยสารข้ามเขตได้ แต่ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างที่ขึ้นทะเบียนนั้นไม่สามารถขับส่งข้ามเขตได้ เนื่องจากกฎหมายไม่อนุญาต นอกจากนี้ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างต้องแบกรับต้นทุนค่าน้ำมัน และเข้าไม่ถึงการใช้รถอีวี เนื่องจากมีราคาแพงกว่ารถที่ใช้ น้ำมัน
- ผู้ค้าหาบเร่แผงลอย ไม่มีพื้นที่ในการประกอบอาชีพ จากการถูกยกเลิกจุดผ่อนผันถึง ๖๘๓ จุดจาก ๗๗๓ จุด ซึ่งสร้างความลำบากในการดำรงชีวิตแก่ผู้ค้าหาบเร่แผงลอยที่มีมากกว่า ๒๐๐,๐๐๐ คน ในกรุงเทพมหานครอย่างมาก รวมถึงผู้ประกอบการอาชีพที่มีรายได้ยึดโยงอยู่กับหาบเร่แผงลอย และผู้บริโภค ผู้คนเหล่านี้เป็นตัวจักรสำคัญของระบบเศรษฐกิจฐานราก ซึ่งเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจมหภาค

เพื่อให้กลุ่มแรงงานนอกระบบซึ่งเป็นแรงงานส่วนใหญ่ของประเทศมีความมั่นคงในการดำรงชีวิต และมีคุณภาพชีวิตที่ดีจากสวัสดิการทางสังคมและการบริการของภาครัฐ สมาพันธ์แรงงานนอกระบบ ประเทศไทย และมูลนิธิเพื่อการพัฒนาแรงงานและอาชีพ จึงใคร่ขอเสนอข้อเรียกร้องต่อประธานคณะกรรมการการแรงงาน ดังนี้

1. ขอให้รัฐบาลมีการควบคุมราคาสินค้าอุปโภคบริโภคที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต และราคาพลังงาน เช่น อาหาร นมผงเด็ก ผงซักฟอก สบู่ ยาสีฟัน ผ้าอนามัย ก๊าซหุงต้ม น้ำมันพืช ไฟฟ้า น้ำประปา น้ำมันเชื้อเพลิง และแก๊สที่ใช้สำหรับยานพาหนะ
2. ขอให้รัฐบาลสนับสนุนให้ผู้ขับขีรถจักรยานยนต์รับจ้างเข้าถึงการใช้รถจักรยานยนต์ไฟฟ้า และแหล่งทุนในการซื้อรถจักรยานยนต์ไฟฟ้าในอัตราดอกเบี้ยต่ำ เพื่ออากาศที่บริสุทธิ์ และลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
3. ขอให้รัฐบาลคินพื้นที่ทำการค้าให้แก่หาบเร่แผงลอย ตลาดสด ตลาดนัด ร้านอาหารริมทาง ถนนคนเดิน ตลาดเขียวและตลาดในหน่วยงานราชการต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนมีทางเลือกและการเข้าถึงอาหารที่มีประโยชน์ ราคาถูก และยุติธรรม
4. ขอให้รัฐบาลส่งเสริมการจัดจ้างคนเก็บของเก่า และคนคัดแยกขยะ เพื่อลดปริมาณขยะ อันก่อให้เกิดปัญหาโลกร้อน
5. ขอให้รัฐบาลกำหนดมาตรการพิเศษ เรื่องการจัดซื้อ จัดจ้าง และงานบริการแก่ผู้ทำการผลิตขนาดเล็ก ที่ไม่ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล เพื่อช่วยเหลือให้ผู้ผลิตเหล่านี้สามารถผลิตและจำหน่ายสินค้า ให้มีรายได้และเกิดการหมุนเวียนของเศรษฐกิจฐานราก

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

สมาพันธ์แรงงานนอกระบบ ประเทศไทย
 สมาคมเครือข่ายแรงงานนอกระบบ (ประเทศไทย)
 เครือข่ายลูกจ้างทำงานบ้านในประเทศไทย
 สมาคมผู้ขับขีรถจักรยานยนต์รับจ้างแห่งประเทศไทย
 สหพันธ์ผู้ค้าหาบเร่แผงลอยกรุงเทพมหานคร
 มูลนิธิเพื่อการพัฒนาแรงงานและอาชีพ